

han erhverver efter de gældende Regler. Men Medlemmerne af vore Overretter have en langt ringere Lønning; de begynde med en Gage af 3,200 Kr. aarlig, hvortil kommer et Tilleg af 432 Kroner, altsaa med en Gage af 3,632 Kroner aarlig. Deres Gage er saaledes 3,632 Kroner, naar de begynde, altsaa betydelig mindre end den Gage, som endogfaa Underdommere af den lavere Lønningsklasse, af 2den Lønningsklasse, begynde med. Dette har til Folge, at man ikke kan faa Underdommere til at træde ind i Overretterne, fordi dette vil være forbundet med et rent pekuniært Tab for dem. Det kan man ikke forlange af nogen, at han for at gaa ind i en overordnet Stilling skal bringe store pekuniære Ofre, hvad de paagældende efter deres Forhold heller sjældent ville have Raad til at gøre. Man er derfor nødt til at rekruttere Overdomstolene med ganske unge Kræfter. Jeg har det bestemte Haab, at disse unge Kræfter ville vise sig at svare til al den Dygtighed, som man ventte af dem. Jeg tror, at det er dygtige Folk, disse unge Mænd, som komme ind, og at Forventningerne til dem i saa Henseende paa ingen Maade ville blive skuffede; men et andet er dog, at det synes at være rigtigt, at der i det mindste er en Mulighed for, at Overdomstolene ogsaa kunne rekrutteres med prøvede Kræfter, om hvilke man gennem Erfaringen ved, hvad de kunne udrette og hvad de formaa. Hvilke Underdommere, der udmærke sig i deres Stilling, navnlig hvad den dømmende Retning angaar, det ved man jo saa godt, det har man saa megen Lelighed til at se; man ser jo deres Forhører, og man ser deres Domme, naar de komme ind til de overordnede Retter, hvor de blive censurerede, saa det er noget, der straks springer i Øjnene, hvor Dygtigheden er, og hvor den ikke er, hos de forskellige Underdommere. Jeg tror, som sagt, at det vilde være meget ønskeligt og i og for sig er paa-trængende, at Overdommerne lønnes paa en saadan Maade, som virkelig svarer til den ansvarsfulde Stilling, de have. Det kan dog ikke være Meningen, at Overdommerne skulle lønnes paa en saadan Maade, at de skulle være nødsagede til at søge Bierhøvet for at kunne soutenere deres Eksistens paa en saadan Maade, som de ere berettigede til at vente og forlange at kunne soutenere den. Det er selvfølgelig ikke ubeløst, at Medlemmerne af de overordnede Domstole kunne benytte deres Kræfter, hvor saadanne kunne finde Anvendelse, ogsaa til anden Gerning end deres Embedsgerning, men jeg tror, at det vilde være aldeles urigtigt, dersom man vilde basere deres Stilling og navnlig deres

Lønning derpaa, at de have saadanne Side- eller Bierhøvet og maa have dem for at kunne udfylde den Plads i Samfundet, som deres Stilling og det store dermed forbundne Ansvar kræver. Naar der nu er Spørgsmaal om, hvor megen Bekostning det vilde medføre, at hidføre en nogenlunde anstændig Forhøjelse af Overdommernes Lønning, saaledes at de ikke behøvede at ty til noget Bierhøvet, og saaledes, at de ogsaa kunne rekrutteres fra Underdommerne, uden at disse tabe, men vel endogfaa helst burde avancere noget i Indtægt, saa vilde det efter de Beregninger, jeg har tilladt mig at gøre, kun dreje sig om Summer, som man ikke kan kalde store lige overfor de Udgifter, der til andre Djemed findes paa Finansloven, og som finde Sted i Henhold til den, hvad enten det nu er Udgifter, der ere voterede her i Tinget, eller som sættes ind paa Finansloven egenmægtig fra Ministeriets Side. Jeg har, hvad der er saa let Udgang til i Anmærkningerne, gennemgaaet de Indtægter, som Retsportlerne give, og de Udgifter, som ere forbundne med Domstolene, og jeg kommer til det Resultat, at Retsportlerne overstige med et Beløb af noget over 194,000 Kr., nøjagtig 194,715 Kr., de Udgifter, som Domstolene forarsage. Der er altsaa med et rundt Tal henimod 200,000 Kr. at tage af, og saa vidt jeg kan se, vil endogfaa ikke saa lidt mindre, maaske Halvdelen af dette Beløb, være tilstrækkelig til dermed at opnaa en Lønning af Overdommerne, der svarede til deres Stilling, og som kunde hidføre de Fordele, som jeg har tilladt mig at paapege. Jeg tror, at det er væsentligt og af Betydning, at man lægger Mærke dertil og holder dette for Øje. Under en saadan Tilstand som den, hvorunder vi nu leve, vilde man skuffe sig, dersom man vilde tro, at alt gaar sin rolige Gang, undtagen netop det, som man direkte rører ved. Det er ikke Tilfældet, der er noget, der af sig selv forringes, naar vi ikke passe og pleje det, som det skal passes og plejes, ikke alene for at blive i den Gænge, som det har været, men ogsaa for at det kan udvikle sig saaledes, at det kan følge med Tiden. Jeg har ikke nævnt Gagerne i Højesteret. Jeg tror ogsaa, at de ere temmelig smaa, og langt fra svare til, hvad Dommere i saa høj en Stilling burde kunne gøre Fordring paa, naar de ikke skulle være henvisste til Bierhøvet. Men jeg skal ikke komme nærmere ind paa Lønningsforholdene ved denne høje Ret, kun skal jeg erindre om, at Højesteret jo rekrutteres gennem Overretten og at det, ogsaa for at konservere Højesteret med den Dygtighed hos de enkelte Med-